

Dag 5: 22 September: Bryce- Horse Schoe Band - Page

We vertrekken vroeg in de morgen met hetzelfde ontbijtje van nu zowaar met 2 yoghurtjes (en zonder cheeseburger) richting Bryce.

Het landschap blijft aanvankelijk nog spectaculaire rotsformaties, een grote boog, een afgetopte berg, geler nu..., maar gaat toch geleidelijk aan over in uitgestrekte vlaktes, zowaar hier en daar een buffel of een zwarte koe.

We stoppen aan een typisch baancafé. Een die er een mooi en verzorgd uitziet, want langs de weg zien de huizen er niet altijd zo netjes bij. We krijgen inderdaad lekkere koffie of chocolademelk – zitten er daar weer eens Vlamingen zeker- in the middle of nowhere!

Na een lange rechte weg, draaien we op richting Brice. We parkeren tussen dennenbomen en wandelen richting Sunset-point. We zien er een groepje poseren met op de achtergrond ... een diepe put, met talloze uitstekende punten. Uitgesleten rotsen vormen er spectaculaire beeldhouwwerken.

Direct onder je vormt zich een stad van versteende beelden. Maar evengoed in de verste verte tonen diezelfde heel speciale rotsen zich zo ver je kan kijken. Een speciaal schouwspel die doet denken aan Antonio Gaudi de Spaanse architect die ook in zijn Sagrada Familia een gelijkaardig schouwspel toont. Gaudi is ook de gotiek ten top met een ferme scheut art nouveau. Was Bryce zijn inspiratie, je zou het haast denken. Wie ooit in Barcelona was, weet dat Gaudi zijn stenen opbouwde als een omgekeerde ketting. Waar de ketting enkel trek aankan, blijven de stenen in een boog op elkaar liggen naargelang ze op elkaar blijven drukken. Voeg daar de natuurlijke vormen van de art nouveau aan toe en het is exact wat Bryce op een dramatische, spectaculaire manier toont, onmetelijk veel groter.

We nemen het extra wandelpad naar een hoger punt. De vriendelijke begeleider raadt ons de mooiste maar moeilijkste, lastigste route aan. Met uitzondering van een bus Nederlanders dat ons pad kruist, vermindert het aantal toeristen er omgekeerd evenredig met de grootse schoonheid dat

er zich op ieder punt op het pad steeds wisselend presenteert. Niet te schatten. Foto's, filmpjes of wat dan ook kunnen niet weergeven wat je daar ziet.

Geëmotioneerd dank ik Ghislain van harte dat hij mij meegetrokken geeft om dit te kunnen meemaken. Echt waar, opnieuw een traantje in mijn ogen.

De shuttlebus brengt ons naar beneden waar we ons hongerig maagje vullen met een superlekkere pizza.

Naar Page dan, waar we nog net de sunset aan de Horsehoe kunnen bewonderen, ware het niet dat de zon intussen achter waterachtige wolkjes schuilt. Maar het zicht blijft mooi.

Intussen is de tijdzone veranderd. Is dat een uur ingewonnen of verloren. We weten het niet. Enfin, het uur is veranderd.

We rijden verder naar ons hotel in Page. We bestellen nog wat fingerfoot op 'flat bread', wat nog eens een pizza blijkt te zijn.

Met de kurkentrekker 'Klaas & Evy 16/9/23' openen we een 'Menage à trois'. De pinot noir bevalt ons zeer goed en we vallen lekker in slaap.